

DZIEŃ 25. 17.03.

Słowo życia:

„Jak Ojciec ma życie w sobie samym, tak również dał to Synowi: mieć życie w sobie” (J 5, 26)

Postrachu duchów piekielnych, módl się za nami.

Ks. Mateusz:

Postrach duchów piekielnych.

Grzech, a w konsekwencji piekło, czyli życie bez Boga, rozpoczęło się od pierwszego *non serviam* – „nie będę służył”.

Posłuszeństwo wobec Boga jest początkiem życia w łasce i harmonii. Święty Józef, który był posłuszny Bożemu planowi i całym życiem pokazał, że chce służyć Jezusowi i Maryi, jest postrachem duchów piekielnych.

Może się wydawać, że „świat jest na łasce silnych i możnych, ale «dobra nowina» Ewangelii polega na ukazaniu, iż pomimo despotyzmu i przemocy władców ziemskich, Bóg zawsze znajduje sposób, by zrealizować swój plan zbawienia. Także nasze życie zdaje się być czasem zdane na łaskę silnych, ale Ewangelia mówi nam, że Bóg zawsze potrafi ocalić to, co się liczy, pod warunkiem, że użyjemy tej samej twórczej odwagi, co Cieśla z Nazaretu, który potrafi przekształcić problem w szansę, pokładając zawsze ufność w Opatrzności”¹.

Uczmy się od św. Józefa odważnego życia słowami „nie wódz nas na pokuszenie, ale nas zbaw ode złego”.

Marek:

Głównym celem Antychrysta jest usprawiedliwienie grzechu, przedstawienie go nie jako zła, lecz jako wartości i dobra, wręcz koniecznej przyjemności zmysłów. W ten sposób eliminuje on wszelkie poczucie winy i odwołuje człowieka od aktu skruchy oraz pojednania z Bogiem w sakramencie spowiedzi. Urojone miłosierdzie stało się sloganem współczesności!

Serce Józefa uczy nas, że ludzie są skłonni do kreacji własnych bogów, które ich „chronią” i pozwalają żyć w przekonaniu, że człowiek jest bogiem. Trzeba odważnego serca, aby przeciwstawić się takiemu fałszywemu przekonaniu oraz głęboko wierzyć, że królestwo Boże „to nie sprawa tego, co się je i pije, ale to sprawiedliwość, pokój i radość w Duchu Świętym” (Rz 14, 17).

Św. Jan Paweł II: „Gdy nadeszły trudne czasy dla Kościoła, Pius IX, «chcąc zawierzyć go szczególnej opiece świętego Patriarchy, ogłosił Józefa Patronem Kościoła katolickiego. Wiedział, że akt ten nie był czymś przejściowym, ponieważ ze względu na wyjątkową godność, «jakiej Bóg udzielił najwierniejszemu słudze swemu, Kościół święty zawsze czcił i wychwalał, a po Najświętszej Pannie najgorętszym św. Józefa otaczał uwielbieniem, uciekając się do niego w największych potrzebach i niebezpieczeństwach»” (*Redemptoris Custos*, nr 28).

Papież Franciszek: „Na końcu każdej historii, której Józef jest bohaterem, Ewangelia zauważa, że wstaje on, zabiera ze sobą Dziecię i Jego Matkę, i czyni to, co Bóg mu nakazał (por. Mt 1, 24; 2, 14.21). Istotnie, Jezus i Maryja, Jego Matka, są najcenniejszym skarbem naszej wiary” (*Patris corde*, nr 5).

Zadanie rekolekcyjne:

Odmów *Litanie do św. Józefa*.

Ćwiczenie dodatkowe:

Pomódl się za zniewolonych i opętanych. Zastanów się, jak możesz pomóc komuś w spotkaniu z egzorcystą.

Notatki twojego serca:

¹ Franciszek, *Patris corde*, nr 5.